ADMINISTRATĪVĀ APGABALTIESA

Lieta Nr. A420324214

AA43-0400-16/7

LĒMUMS

Rīgā 2016. gada 22. februārī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:

tiesnese referente V. Zommere,

tiesnesis M. Birzgalis un tiesnese R. Paegle

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz Latvijas Nekustamo īpašumu individuālo īpašnieku, darbinieku un pakalpojumu patērētāju biedrības „/Nosaukums A/" pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, sakarā ar Latvijas Nekustamo īpašumu individuālo īpašnieku, darbinieku un pakalpojumu patērētāju biedrības „/Nosaukums A/" apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2014. gada 21. oktobra spriedumu.

Administratīvā apgabaltiesa

konstatēja:

[1] 2013. gada 9. decembrī /pers. C/ vērsies Rēzeknes pilsētas būvvaldē, lai saņemtu plānošanas un arhitektūras uzdevumu ēku rekonstrukcijai. Būvvalde ar 2013. gada 19. decembra lēmuma Nr. 368 1. punktu nolēma atteikt izsniegt plānošanas un arhitektūras uzdevumu garāžas ēkas rekonstrukcijai, jo minētā būve nepieder būvniecības ierosinātājam.

/pers. C/ iesniedza Rēzeknes pilsētas domei iesniegumu par minētā būvvaldes lēmuma apstrīdēšanu. Rēzeknes pilsētas dome ar 2014. gada 23. janvāra lēmumu Nr. 3.1.1.21/114 iesniegumu atstāja bez virzības, nosakot termiņu, kurā /pers. C/ jāiesniedz garāžas īpašnieka pilnvara, kurā paredzētas /pers. C/ tiesības iesniegt būvvaldē būvniecības iesniegumu - uzskaites karti.

[2] Administratīvās rajona tiesas Rēzeknes tiesu namā 2014. gada 3. februārī saņemts Latvijas Nekustamo īpašumu individuālo īpašnieku, darbinieku un pakalpojumu patērētāju biedrības (turpmāk – Biedrība) „/Nosaukums A/" pieteikums. Pieteikumu Biedrība iesniegusi kā Administratīvā procesa likuma 29. panta subjekts, lai aizstāvētu privātpersonas – biedrības biedra /pers. C/ tiesības un tiesiskās intereses. Pieteikumu parakstījis /pers. C/ kā Biedrības pārstāvis. Pieteikumā tiek lūgts: atcelt Rēzeknes pilsētas domes 2014. gada 23. janvāra lēmumu Nr. 3.1.1.21/114 „Par iesnieguma atstāšanu bez virzības"; atjaunot procesuālo termiņu Rēzeknes pilsētas domes 2013. gada 19. decembra lēmuma Nr. 368 „Par plānošanas un arhitektūras uzdevumu, par administratīvā akta izpildi" 1. punkta apstrīdēšanai un atcelt/atzīt par prettiesisku Rēzeknes pilsētas domes 2013. gada 19. decembra lēmuma Nr. 368 „Par plānošanas un arhitektūras uzdevumu, par administratīvā akta izpildi" 1. punktu.

[3] Rēzeknes pilsētas dome (turpmāk - dome vai atbildētājs) tiesai iesniegtajā rakstveida paskaidrojumā pieteikumu neatzīst. Papildus paskaidro, ka no 2014. gada 9. janvāra /pers. C/ iesnieguma secināms, ka /pers. C/ lūdz atcelt 2013. gada 19. decembra Rēzeknes pilsētas domes būvvaldes lēmuma Nr. 368 „Par plānošanas un arhitektūras uzdevumu, par administratīvā akta izpildi" 1. punktu, t.i., vēlas saņemt plānošanas un arhitektūras uzdevumu visām ēkām un būvēm, kas atrodas uz zemes gabala ar kadastra numuru /numurs A/pēc adreses /adrese A/. Iesniegumā /pers. C/ nenorāda, ka nav lūdzis veikt nekādas darbības ar garāžām, bet norāda, ka viņam nav informācijas par to, kam pieder nekustamais

īpašums uz viņam piederošās zemes, un būvvaldē nav norādījis citu īpašnieku. Līdz ar ko dome lūdza /pers. C/ iesniegt domei garāžas īpašnieka pilnvaru, kurā paredzētas /pers. C/ tiesības iesniegt būvvaldē būvniecības iesniegumu-uzskaites karti garāžas rekonstrukcijai un tiesības attiecīgi apstrīdēt būvvaldes lēmumu daļā par atteikumu izsniegt plānošanas un arhitektūras uzdevumu garāžas rekonstrukcijai.

Savukārt pieteikumā norādīts, ka Biedrības biedrs /pers. C/ nav lūdzis veikt nekādas darbības ar garāžām.

[4] Ar Administratīvās rajona tiesas 2014. gada 21. oktobra spriedumu pieteikums noraidīts. Spriedumā norādīti šādi motīvi.

[4.1] Tiesa noskaidroja, vai pastāv priekšnosacījumi tam, lai tiesa varētu uzlikt par pienākumu domes būvvaldei izdot pieteicēja prasīto labvēlīgo administratīvo aktu, ar kuru tiktu izsniegts pieteicējam plānošanas un arhitektūras uzdevums (turpmāk – PAU) garāžas ēkas, kas atrodas uz zemes gabala ar kadastra numuru /numurs B/, rekonstrukcijai. Līdz ar to tiesa šajā lietā pārbaudīja, vai pamatoti pieteicējam ir liegta PAU saņemšana.

[4.1.1] Būvniecības pieteikumu pieteicējs iesniedzis atbildētājam 2013. gada 9. decembrī.

Tiesa atsaucās uz Ministru kabineta 1997. gada 1. aprīļa noteikumu Nr. 112 „Vispārīgie būvnoteikumi" (turpmāk arī – Noteikumi Nr. 112) *(spēkā līdz 2014. gada 1. oktobrim)* 32. un 35. punktu.

Tātad pēc būvniecības pieteikuma - uzskaites kartes saņemšanas tiek pieņemts viens no trijiem lēmumiem:

1) par būvniecības procesa atbalstu, izsniedzot plānošanas un arhitektūras uzdevumu;

2) par atteikumu izsniegt plānošanas un arhitektūras uzdevumu;

3) par nepieciešamību veikt publisko apspriešanu pirms tiek lemts par plānošanas un arhitektūras uzdevuma izsniegšanu.

Ar 2014. gada 23. janvāra lēmumu Nr. 3.1.1.21/114 atbildētājs iesniegumu atstāja bez virzības, nosakot termiņu, kurā /pers. C/ jāiesniedz garāžas īpašnieka pilnvara, kurā paredzētas /pers. C/ tiesības iesniegt būvvaldē būvniecības iesniegumu - uzskaites karti.

Ar 2014. gada 12. marta lēmumu Nr. 3.1.1.21/415 atbildētājs /pers. C/ 2013. gada 9. decembra iesniegumu atzina par neiesniegtu, jo līdz 2014. gada 1. martam /pers. C/ nebija atbildētājam iesniedzis garāžas īpašnieka pilnvaru, kurā paredzētas /pers. C/ tiesības iesniegt būvvaldē būvniecības iesniegumu - uzskaites karti.

[4.1.2] Tiesa konstatēja, ka būvvaldes 2013. gada 19. decembra lēmums Nr. 368, ar kuru būvvalde nolēmusi atteikt izsniegt PAU garāžas ēkas rekonstrukcijai /pers. C/, pamatots ar Civillikuma 1036. pantu un Noteikumu Nr. 112 21. un 31. punktu.

Tiesa atsaucās uz Civillikuma 1036. pantu un Noteikumu Nr. 112 21. un 31. punktu. No minētajām tiesību normām izriet, ka rekonstrukciju būvei /pers. C/ varēja ierosināt, pastāvot viņam uz minēto nekustamo īpašumu īpašuma, valdījuma, nomas vai lietošanas tiesībām.

[4.1.3] Tiesa konstatēja, ka nekustamais īpašums ar kadastra numuru /numurs B/, kura īpašnieks ir /pers. C//adrese//adrese/ ir apgrūtināts: uz zemes gabala atrodas ceļa servitūts, virszemes ūdensobjektu aizsargjoslas, zemes īpašniekam nepiederošs objekts (citai fiziskai personai piederoša garāža). Par to liecina Rēzeknes tiesas zemesgrāmatu nodaļas Rēzeknes pilsētas zemesgrāmatas nodalījuma Nr. /numurs C/ieraksts III daļas 1. iedaļā un 1996. gada 11. septembra Rēzeknes pilsētas domes Zemes komisijas lēmums Nr. 14-1.

[4.1.4] Izvērtējot konstatēto kopsakarā ar citētajām tiesību normām, tiesa secināja, ka /pers. C/ nebija tiesiska pamata Rēzeknes pilsētas būvvaldei lūgt izsniegt PAU garāžas ēkas, kura atrodas viņa nekustamajā īpašumā ar kadastra numuru /numurs B/, rekonstrukcijai, jo /pers. C/ nav minētās garāžas īpašnieks, valdītājs, nomnieks, lietotājs.

[4.2] Tiesa secināja, ka attiecībā uz /pers. C/ nepastāvēja visi atbilstošajās tiesību normās noteiktie priekšnosacījumi PAU garāžas ēkas rekonstrukcijai saņemšanai.

Līdz ar to Biedrības pieteikums par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, ar kuru tiktu izsniegts PAU būvniecības ierosinātājam nepiederošas garāžas ēkas rekonstrukcijai, ir noraidāms pilnībā.

[5] Par Administratīvās rajona tiesas 2014. gada 21. oktobra spriedumu pieteicējs iesniedza apelācijas sūdzību, kurā norādīti tādi paši argumenti kā pieteikumā pirmās instances tiesā. Pieteicējs norāda, ka nav lūdzis veikt nekādas darbības ar garāžu. Pieteicējs uzskata, ka tiesas spriedumā nav sniegts domes rīcības tiesisks novērtējums, kā arī domes 2014. gada 23. janvāra vēstule Nr. 3.1.1.21/114 „Par iesnieguma atstāšanu bez virzības" netika atzīta par faktisko rīcību, kā tas tika lūgts pieteikumā.

[6] Administratīvajā apgabaltiesā saņemtajā domes paskaidrojumā par pieteicēja apelācijas sūdzību norādīti argumenti, kas minēti iepriekš jau pirmās instances tiesā. Dome uzskata, ka pieteicēja apelācijas sūdzība ir noraidāma, līdz ar to nav pamata atcelt pirmās instances tiesas spriedumu.

[7] 2016. gada 11. februārī Administratīvajā apgabaltiesā saņemts domes viedoklis par tiesvedības izbeigšanu administratīvajā lietā Nr. A420324214. Dome norāda, ka piekrīt tiesvedības izbeigšanai administratīvajā lietā.

[8] Apgabaltiesa atbilstoši Administratīvā procesa likuma 304. panta pirmajai daļai izskatīja lietu rakstveida procesā.

[9] Pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi lietā esošos pierādījumus to kopsakarā, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka tiesvedība lietā ir izbeidzama.

[10] /pers.C/ vērsies Rēzeknes pilsētas būvvaldē, lai saņemtu plānošanas un arhitektūras uzdevumu ēku rekonstrukcijai. Būvvalde ar 2013. gada 19. decembra lēmuma Nr. 368 1. punktu nolēmusi atteikt izsniegt PAU garāžas ēkas rekonstrukcijai, jo minētā būve nepieder būvniecības ierosinātājam. Ar minētā lēmuma 2. punktu nolemts izsniegt PAU „Dzīvojamo māju rekonstrukcija, saimniecības ēku nojaukšana /adrese/ A, Rēzeknē".

/pers. C/ iesniedza Rēzeknes pilsētas domei iesniegumu par minētā būvvaldes lēmuma apstrīdēšanu, lūdzot atzīt par prettiesisku un atcelt šā lēmuma 1. punktu.

Rēzeknes pilsētas dome ar 2014. gada 23. janvāra lēmumu Nr. 3.1.1.21/114 iesniegumu atstāja bez virzības, nosakot termiņu, kurā /pers. C/ jāiesniedz garāžas īpašnieka pilnvara, kurā paredzētas /pers. C/ tiesības iesniegt būvvaldē būvniecības iesniegumu - uzskaites karti.

Administratīvajā rajona tiesā saņemtajā pieteikumā Biedrība lūdz atcelt Rēzeknes pilsētas domes 2014. gada 23. janvāra lēmumu Nr. 3.1.1.21/114 „Par iesnieguma atstāšanu bez virzības"; atjaunot procesuālo termiņu Rēzeknes pilsētas domes 2013. gada 19. decembra lēmuma Nr. 368 „Par plānošanas un arhitektūras uzdevumu, par administratīvā akta izpildi" pirmā punkta apstrīdēšanai un atcelt/atzīt par prettiesisku Rēzeknes pilsētas domes 2013. gada 19. decembra lēmuma Nr. 368 „Par plānošanas un arhitektūras uzdevumu, par administratīvā akta izpildi" pirmo punktu.

[11] Ar Administratīvās rajona tiesas 2014. gada 21. oktobra spriedumu pieteikums noraidīts. Tiesa uzskatīja, ka pieteikums iesniegts par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, un tiesa noskaidroja, vai pastāv priekšnosacījumi tam, lai tiesa varētu uzlikt par pienākumu domes būvvaldei izdot labvēlīgu administratīvo aktu, ar kuru tiktu izsniegts PAU garāžas ēkas, kas atrodas uz zemes gabala ar kadastra numuru /numurs B/, rekonstrukcijai.

Apelācijas sūdzībā norādīts, ka /pers. C/ vispār nav lūdzis veikt kaut kādas darbības ar garāžu, proti, nav lūdzis labvēlīga administratīvā akta izdošanu. Pieteicējs lūdz pārbaudīt domes faktiskās rīcības tiesiskumu, uzskata, ka dome, pieņemot 2014. gada 23. janvāra lēmumu Nr. 3.1.1.21/114 „Par iesnieguma atstāšanu bez virzības", ir pārkāpusi pieteicēja īpašuma tiesības. Apelācijas sūdzībā lūgts atzīt 2014. gada domes 23. janvāra lēmumu Nr. 3.1.1.21/114 „Par iesnieguma atstāšanu bez virzības" par iestādes faktisko rīcību un atcelt minēto lēmumu, kā arī atjaunot procesuālo termiņu Rēzeknes pilsētas domes 2013. gada 19. decembra lēmuma Nr. 368 „Par plānošanas un arhitektūras uzdevumu, par administratīvā akta izpildi" pirmā punkta apstrīdēšanai un atcelt/atzīt par prettiesisku Rēzeknes pilsētas domes 2013. gada 19. decembra lēmuma Nr. 368 „Par plānošanas un arhitektūras uzdevumu, par administratīvā akta izpildi" pirmo punktu.

[12] No Administratīvā procesa likuma 103. panta pirmās daļas un 184. panta izriet, ka, ja pieteikums nav iesniegts par kādu no normās minētajiem pieteikuma priekšmetiem, lieta nav izskatāma administratīvā procesa kārtībā.

Administratīvo tiesu judikatūrā atzīts, ka nav izšķirošas nozīmes tam, kā pieteikuma priekšmets ir nosaukts pieteikumā - par iestādes faktisko rīcību vai par administratīvā akta atcelšanu (izdošanu) - un ar kurām Administratīvā procesa likuma normām tas pamatots, bet, ievērojot lietas faktiskos apstākļus, tiesai pašai ir jākonstatē pieteikuma priekšmets atbilstoši Administratīvā procesa likuma 184. pantam.

[13] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 89. pantu faktiskā rīcība ir iestādes rīcība publisko tiesību jomā, kas neizpaužas tiesību akta veidā un kas ir vērsta uz faktisko seku radīšanu, ja privātpersonai uz šo rīcību ir tiesības vai šīs rīcības rezultātā ir radies vai var rasties personas subjektīvo tiesību vai tiesisko interešu aizskārums.

Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 89. panta pirmajai daļai, tiesību doktrīnas atziņām un Augstākās tiesas praksei iestādes veiktās darbības, kas saistītas ar administratīvā akta pieņemšanu, nav uzskatāmas par iestādes faktisko rīcību Administratīvā procesa likuma izpratnē, jo šīm darbībām nav patstāvīga rakstura – šīs darbības ir veiktas tikai ar mērķi izdot administratīvo aktu; tās tiek veiktas konkrēta administratīvā procesa ietvaros.

Pieteicējs lūdz pārbaudīt domes faktiskās rīcības tiesiskumu, uzskata, ka dome, pieņemot 2014. gada 23. janvāra lēmumu Nr. 3.1.1.21/114 „Par iesnieguma atstāšanu bez virzības", ir pārkāpusi pieteicēja īpašuma tiesības. Tomēr norādāms, ka 2014. gada 23. janvāra lēmums Nr. 3.1.1.21/114 „Par iesnieguma atstāšanu bez virzības" nav uzskatāms par iestādes faktisko rīcību Administratīvā procesa likuma izpratnē, jo tas ir pieņemts konkrēta administratīvā procesa, kas ierosināts pēc pieteicēja iesnieguma par PAU izdošanu, ietvaros, tātad tas ir starplēmums. Ar šo lēmumu dome ir lūgusi pieteicējam iesniegt papildu dokumentus.

[14] Pirmās instances tiesa par pieteikuma priekšmetu uzskatījusi labvēlīga administratīvā akta izdošanu, tomēr pieteicējs vairākkārt norādījis, ka nav lūdzis izdot PAU uz viņa zemes esošās garāžas rekonstrukcijai.

Pieteicējs cita starp lūdz atcelt/atzīt par prettiesisku Rēzeknes pilsētas domes 2013. gada 19. decembra lēmuma Nr. 368 „Par plānošanas un arhitektūras uzdevumu, par administratīvā akta izpildi" 1. punktu, ar kuru atteikts /pers. C/ izsniegt PAU viņam nepiederošas garāžas ēkas rekonstrukcijai.

Administratīvo tiesu judikatūrā atzīts, ka atteikums ir negatīvs administratīvais akts, kas neko nemaina personas tiesiskajā stāvoklī, un tam nav turpinošas iedarbības. Līdz ar to nav iespējams runāt par atteikuma kā tāda spēka zaudēšanu vai atcelšanu. Atceļot atteikumu, personas tiesiskajā stāvoklī nekas nemainās (*sk. Augstākās tiesas 2007. gada 14. jūnija sprieduma lietā Nr. SKA-255/2007 10.2. punktu*). Nelabvēlīgais administratīvais akts, ar kuru iestāde atteikusi apmierināt pieteicēja prasījumu, šādā gadījumā ir vērtējams vienīgi kā lietas iepriekšējās ārpustiesas izskatīšanas rezultāts, tas ir, priekšnoteikums, lai persona varētu vērsties tiesā ar pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, bet šī nelabvēlīgā administratīvā akta atcelšana nav patstāvīgs pieteikuma priekšmets (*sk. Augstākās tiesas 2007. gada 4. janvāra sprieduma lietā Nr. SKA-14/2007 17. punktu*).

Tāpēc atteikuma gadījumā pieteikuma priekšmets tiesā ir labvēlīga administratīvā akta izdošana.

Minētā atziņa pamatojas apstāklī, ka persona no valsts pārvaldes nav guvusi vēlamo rezultātu un tāpēc šo rezultātu vēlas panākt tiesvedības gaitā. Proti, lai tiesa atzīst, ka personai pienākas tas labums, ko valsts pārvalde tai ir liegusi.

Prasījuma par labvēlīga administratīvā akta izdošanu esība šādos gadījumos pamatojas arī principā, ka tiesas procesam ir jābūt maksimāli efektīvam. Tas nozīmē, ka tiesvedības rezultātā personai ir pēc iespējas jāsaņem tiesas viedoklis par to, kā konkrētais strīds ir risināms, nevis tikai uzdevums iestādei pieņemt tiesību normām atbilstošu lēmumu, nepasakot lēmuma saturu. Pēdējā gadījumā ar tiesas spriedumu tiktu noteikts tikai tiesiska administratīvā akta izdošanas pienākums, kas jau tāpat vispārīgi izriet no likuma (proti, iestādes pienākuma darboties tiesiski).

[15] No izskatāmās lietas materiāliem izriet, ka pieteicējs nav prasījis labvēlīgu administratīvo aktu (PAU izsniegšanu garāžas rekonstrukcijai). Pieteicējs, kā tas izriet no viņa iesniegtās Būvniecības/ būves nojaukšanas iesnieguma – uzskaites kartes *(lietas 58. lapa),* kā arī no pieteikuma tiesai, ir lūdzis dzīvojamo māju un saimniecības ēku rekonstrukciju. Pieteikumā *expressis verbis* norādīts, ka /pers. C/ nav lūdzis veikt nekādas darbības ar garāžu.

Tādējādi secināms, ka iestāde ir lēmusi par to, ko pieteicējs vispār nav lūdzis, tātad Rēzeknes pilsētas domes 2013. gada 19. decembra lēmuma Nr. 368 „Par plānošanas un arhitektūras uzdevumu, par administratīvā akta izpildi" 1. punkts, ar kuru atteikts /pers. C/ izsniegt PAU viņam nepiederošas garāžas ēkas rekonstrukcijai, nerada pieteicējam nekādas tiesiskas sekas. Arī apstrīdēšanas iesniegumā iestādei, kaut arī pieteicējs ir lūdzis atcelt 2013. gada 19. decembra lēmuma Nr. 368 „Par plānošanas un arhitektūras uzdevumu, par administratīvā akta izpildi" 1. punktu, pieteicējs pārsvarā izteicis iebildumus par to, ka būvvalde uzskata, ka saimniecības ēkas nav rekonstruējamas, bet ir nojaucamas, kas attiecas uz šā lēmuma 2. punktu. Faktiski nedz iestāde, nedz pirmās instances tiesa nav noskaidrojušas pieteicēja patieso gribu.

Tomēr, ja pieteicējs tiesai nelūdz labvēlīga administratīvā akta izdošanu, secināms, ka lietā nav pieteikuma priekšmeta atbilstoši Administratīvā procesa likuma 184. pantam un lieta nav izskatāma administratīvā procesa kārtībā.

[16] Apgabaltiesas ieskatā pieteikums nav arī interpretējams kā pieteikums par Administratīvā procesa likuma 184. panta otrajā daļā norādīto pieteikuma priekšmetu.

Administratīvā procesa likuma 184. panta otrā daļa noteic, ka pieteikumu var iesniegt arī par administratīvā akta izdošanas procesā pieļauta procesuālā pārkāpuma konstatēšanu, *ja tas radījis būtisku personas tiesību vai tiesisko interešu aizskārumu* un ir nepieciešams atlīdzinājuma pieprasīšanai vai lai novērstu līdzīgu gadījumu atkārtošanos. Šādu pieteikumu var iesniegt, ja attiecīgās tiesiskās intereses nav iespējams īstenot ar šā panta pirmajā daļā minētajiem pieteikumiem.

Apgabaltiesa izskatāmajā gadījumā nesaskata, ka iestāde, atsakot izdot labvēlīgu administratīvo aktu, ko pieteicējs vispār nav lūdzis, būtu pieļāvusi būtiskus procesuālus pārkāpumus. Turklāt atbilstoši Administratīvā procesa likuma 184. panta otrajai daļai procesuālie pārkāpumi konstatējami tikai tad, ja tas radījis *būtisku* personas tiesību vai tiesisko interešu aizskārumu.

[17] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 282. panta 1. punktu tiesvedība lietā ir izbeidzama, ja lieta nav izskatāma administratīvā procesa kārtībā. Tā kā lietā nav konstatējams neviens no Administratīvā procesa likuma 184. pantā noteiktajiem pieteikuma priekšmetiem, tiesvedība lietā izbeidzama.

[18] Apgabaltiesas ieskatā pirmās instances tiesa nenoskaidroja pieteicēja patieso gribu un nepamatoti lēma par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, ko pieteicējs nemaz nav lūdzis.

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 282. panta 1. punktu, 283. pantu, 316. panta pirmo daļu, Administratīvā apgabaltiesa

nolēma:

izbeigt tiesvedību administratīvajā lietā Nr. A420324214, kas ierosināta, pamatojoties uz Latvijas Nekustamo īpašumu individuālo īpašnieku, darbinieku un pakalpojumu patērētāju biedrības „/Nosaukums A/" pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, ar kuru tiktu izsniegts plānošanas un arhitektūras uzdevums būvniecības ierosinātājam nepiederošas garāžas ēkas rekonstrukcijai.

Lēmumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamentā 14 dienu laikā no lēmuma pieņemšanas dienas, iesniedzot blakus sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesnese referente V. Zommere

Tiesnesis M. Birzgalis

Tiesnese R. Paegle